

вѣкове отъ Шеихитѣ на бывшето това турск. Теке („Шеихъ“ е почти еднозначително съ „Игуменъ“); но—се увѣрява че преди 50—60 години, тогавашнія тукашенъ Грѣцки Владика Иларіонъ узналъ случайно за тая библиотекъ, подкупилъ Шейха, и—задигналъ всички-тѣ книги отъ неж и ги прибралъ въ Митрополіята, които—заедно съ други-тѣ книги, останали ѣще отъ времето на Българската Патріаршія, и—завардени въ Библиотеката ѣ:—той се распорядилъ и въ 1836 год. изгорилъ всичкитѣ тия книги,—драгоцѣннитѣ паметници на нашата преминѣла народна исторія (за което и по горѣ спомѣняхми). Слѣдъ тоя разказъ, да разгледамъ сега тая черквѣ отъ освобожденіето ни отъ турското иго на самъ. Узна се че вътрешнія повърхностенъ уровень на земята не е сѣщія; но—че, за да стани нейнія уровень равенъ съ ънія на пѣтя къмъ сѣверъ, турцитѣ насипали прѣстъ на земята въ черковата до една височина отъ 70 сантиметра; освенъ това, тѣ премѣстили и виднѣтъ стѣнѣ на черковата къмъ пѣтя на навѣнъ, тѣй щото тая стѣна е извадена отъ къмъ сѣверната страна на навѣнъ 75 сантиметра; и вижда се това сѣ сторили турцитѣ за да стани джаміята или текето ѣмъ много по-широка. Узна се при това че турцитѣ слѣдъ като развалили своднія горенъ покривъ (таванъ) на бывшата черкова, и направили простъ джеченъ таванъ, издигнали го по на нагорѣ съ единъ и половинъ метръ. Това се лесно доказва съ това, че стѣлбоветѣ, що се намиратъ вътрѣ въ черковата, сѣ *надѣни* на отгорнята ѣмъ частъ; доказва се ѣще и съ това, че тавана на сѣщята черкова совѣмъ не е равенъ съ пѣрвобытнія своденъ накривъ на параднія входъ (портала), за който по-долу ще хортувами. А—че дувара къмъ пѣтя и къмъ сѣверъ е премѣстенъ на навѣнъ, доказва се и съ това, че вътрѣ въ олтаря се вижда тѣхрдѣ ясно: че отпреднята вътрешня повърхность на остатока отъ ветія дуваръ, който былъ разваленъ и премѣстенъ къмъ пѣтя, се намиратъ разни украшения. При това, вътрѣ въ олтаря има и 4 останки направени съ тухли и варъ, които служатъ за доказателство: че въ олтаря е имало надъ святія престолъ сводни